

РЕШЕНИЕ

№ 5651

гр. София, 29.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 78 СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: МАРИЯ СТ. ТАНЕВА

при участието на секретаря РУМЯНА Д. ГЕОРГИЕВА
като разгледа докладваното от МАРИЯ СТ. ТАНЕВА Гражданско дело № 20231110167254 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 126 и сл. ГПК.

Производството е образувано по искова молба от ЗД „нс“ АД срещу ЗАД „ОЗК ,ховане“ АД.

Ищецът твърди, че на 30.03.2023 г., в с. Гецово, община Разград, при движение по път с предимство, преминавайки през кръстовище, ,хованият при него лек автомобил „Опел Кросленд“, с рег. № В , ТМ, управляван от Х. Х. бил ударен от дясната си страна от ,хован при ответника лек автомобил „Хонда Сивик 3“, с рег. № РР , ВК, управляван от Ц. К., който се е движел по път без предимство, сигнализиран с пътен знак Б1 – „Пропусни движещите се по пътя с предимство“. В протокола за ПТП било отбелязано, че виновник за неговото настъпване е водачът на л.а. „Хонда Сивик“ – Ц. К.. Във връзка с процесното ПТП при ищеца била заведена преписка по щета № 0500895046/31.03.2023г., по която било одобрено ,хователно обезщетение в размер на 1 453,20 лв., с включени в него и разходи за заместващ автомобил на стойност 277,14 лв. без ДДС, или 332,57 лв. с ДДС, която обща сума била изплатена на 15.06.2023 г. в полза на сервиза извършил ремонта и предоставил заместващия автомобил. Сочи се, че с изплащането на ,хователното обезщетение ищецът встъпил в правата на пострадалия, като изпратил до ответника регресна покана, получена на 25.07.2023 г. Твърди се, че ответното дружество е погасило частично претендираната сума – до размера на 1 135,63 лв., от които 1 120,63 лв. стойността на извършения ремонт и 15 лв. ликвидационни разноси, като непогасеният остатък възлизал в размер на 332,57 лв. Моли съдът да осъди ответника да му заплати сумата от 332,57 лв. – неизплатена част от регресно вземане за ,хователно обезщетение по щета № 0500895046, 1 представляваща цената за ползването на заместващ автомобил за времето на ремонта на МПС, както и сумата от 12,61 лв. – мораторна лихва за периода от 25.08.2023 г. до 06.12.2023 г., ведно със законната лихва, считано от датата на исквата молба до окончателното плащане.

С отговора на искова молба ответникът оспорва иска по основание и размер. Твърди, че отговорността му е до размера на изплатеното обезщетение от 1 135,63 лв., като възразява срещу дължимостта на сумата от 332,57 лв. – разходи за заместващ автомобил. Сочи се, че същите не представляват покрит риск, тъй като в полицата за ,ховка „Каско“ не е отразено

наличие на клауза „Е+ - заместващ автомобил“. Моли съдът да отхвърли предявените искове. Претендира разноски.

Съдът, като съобрази правните доводи на страните, събраните писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното:

СРС, 78-и състав е сезиран с първоначално обективно, кумулативно съединени осъдителни искове с правно основание чл. 411 КЗ, във вр. чл. 45 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Предпоставките за възникване на регресното право на ,хователя по имуществено ,ховане срещу ,хователя по ,ховка „Гражданска отговорност“ на причинителя на имуществени вреди (делинквент) изисква кумулативното осъществяване на следните предпоставки: **1)** наличие на действително ,хователно правоотношение между увредения и ищеца по имуществена ,ховка; **2)** за увредения да е възникнало право на вземане на извъндоговорно основание срещу причинителя на вредата – арг. чл. 45, ал. 1 ЗЗД, т.е. вредите да са причинени от делинквента чрез неговото виновно и противоправно поведение; **3)** ,хователят по имущественото ,ховане да е изплатил ,хователно обезщетение за настъпилото увреждане на ,хованата вещ и **4)** към момента на настъпване на ,хователното събитие (ПТП) между делинквента и ,хователя по ,ховка „Гражданска отговорност“ да е съществувало действително правоотношение по ,ховка „Гражданска отговорност“.

С оглед твърденията на страните, ищецът носи доказателствената тежест да установи пълно и главно посочените материални предпоставки за възникване на регресното му право, а ответникът носи тежестта да докаже, че е заплатил претендираното от ищеца ,хователно обезщетение.

Предвид твърденията на страните с доклада по делото на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК, обективиран в определение № 3350 от 23.01.2023 г. бе отделено за безспорно, че: **1)** на 30.03.2023 г., в с. Г., е настъпило ПТП между лек автомобил „Опел Кросленд“, с рег. № В , ТМ и лек автомобил „Хонда Сивик 3“, с рег. № РР , ВК, ,хован при ответника по ,ховка „Гражданска отговорност“, **2)** участвалият в процесното ПТП лек автомобил „Опел Кросленд“, с рег. № В , ТМ е ,хован при ищеца по ,ховка „Каско“, **3)** при ищеца е заведена преписка по щета № 0500895046, по която е изплатено ,хователно обезщетение на сервиза извършил ремонта и предоставил заместващия автомобил в размер на 1 453,20 лв., от които ответното дружество е изплатило на ищеца 1 135,63 лв.

Обстоятелствата обявени по делото за безспорни се подкрепят и от представените по делото писмени доказателствени средства, които настоящият съдебен състав кредитира.

По делото е представен двустранен констативен протокол от 30.03.2023 г., в който е отразен механизмът на процесното ПТП. Двустранния констативен протокол представлява частен удостоверителен документ и следователно той се ползва с формална доказателствена сила съобразно чл. 180 ГПК, доколкото обаче установените в него обстоятелства са обявени за безспорни между страните, настоящият съдебен състав счита, че следва да приеме за установено, че механизмът на ПТП отговаря на този, който е отразен в двустранния констативен протокол.

По делото е представена подписана ,хователна полица по ,ховка „Каско“ с № 50500100009225 с период на ,хователно покритие от 15.07.2022 г. до 14.07.2027 г. Съгласно нормата в чл. 344 от КЗ ,хователният договор се сключва в писмена форма като полица или друг писмен акт и общите условия са неразделна част от договора. Следователно в случая е спазена формата за действителност. По правната си природа ,хователната полица представлява частен диспозитивен документ, който обвързва страните, доколкото не е доказана неговата неавтентичност. По делото не е оспорено наличието на валидно ,хователно правоотношение между ищеца и водача на лек автомобил „Опел Кросленд“, с рег. № В , ТМ, участвал в процесното ПТП, следователно настоящият състав следва да

приеме, че е налице валидно ,хователно правоотношение.

По делото е приложен подписан „Добавък № 1 към ,хователна полица № 50500100009225” от 14.07.2022 г., с който е добавена клауза „Е+” за предоставяне на заместващ автомобил при определени предпоставки. Посоченият добавък представлява изменение на сключения между страните ,хователен договор, с което се прибавя нова клауза към него. Затова и той по правната си същност следва да бъде квалифициран като частен диспозитивен документ, който обвързва страните, доколкото не е доказана неговата неавтентичност. По делото не са ангажирани доказателства за неавтентичност на посочения „Добавък № 1 към ,хователна полица № 50500100009225”, поради което съдът счита, че той създава валидност задължение за ,хователя да предостави „заместващ автомобил” при предпоставките, описани в чл. 2 от посочения „Добавък № 1”.

Видно от преводно нареждане от 15.06.2023 г. ищецът е изплатил сумата в размер на 1453,20 лв., представляваща ,хователно обезщетение за ремонт – 1181,80 лв., и за заместващ автомобил – 332,57 лв., посоченото обстоятелство също така и е отделено като безспорно между страните, поради което следва да бъде прието за установено.

Правният спор между страните се концентрира върху въпроса дали сумата, която ищецът заплатил за „заместващ автомобил” съгласно клауза „Е+”, представлява вреда, която да е в пряка причинно-следствена връзка с деянието, т.е. с причиняването на ПТП.

На първо място, доколкото става въпрос за вреди от деликт, законът не изисква като условие за включване на вредите в обема на отговорността те да бъдат предвидими за делинквента – арг. от чл. 51, ал. 1 ЗЗД.

На второ място, следва да се отговори на въпроса кои вреди са пряка и непосредствена последица от деянието. Следва да бъде посочено, че съгласно съдебната практика и правната доктрина термините „пряка” и „непосредствена” следва да бъдат тълкувани като синоними. Преки и непосредствени са тези вреди, които, първо, не биха настъпили без да се е осъществило противоправното деяние, и второ, които са обичайна последица от противоправното деяние. Категорично може да бъде прието, че ако не беше причинено ПТП-то от страна на делинквента, то не би възникнала необходимостта от ползване на заместващ автомобил. (в този смисъл: **Решение № 3848 от 13.07.2023 г. по в. гр. д. № 5742 / 2023 г. на Софийски градски съд и Решение № 5581 от 02.11.2023 г. по в. гр. д. № 9790 / 2023 г. на Софийски градски съд, Решение № 264371 от 01.07.2021 г. по в. гр. д. № 4884 / 2021 г. на Възз. II-б. състав на Софийски градски съд**). Настоящата съдебна инстанция счита, че и вторият елемент от релевантната причинна връзка е налице, доколкото при причиняване на вреда върху автомобил, за отремнтирането на който се изисква по-дълъг престой в сервиз собственикът на повредения автомобил би имал нужда да си послужи с автомобили под наем.

По делото е приложено заключение по съдебно-автотехническа експертиза, в което вещото лице разяснява, че период от 25 дни е нормален за извършване на ремонт като този по делото. Също така пояснява, че предоставения модел заместващ автомобил е от същия клас като увредения и поради това следва да бъде определен като еквивалентен. Освен това изчислява, че сумата, необходима за наем на автомобил за период от 10 дни, за какъвто период е бил предоставен заместващия автомобил, е равна на 220,70 лв. по средни пазарни цени, като в тази цена е включен и ДДС съгласно пояснение на вещото лице в открито съдебно заседание, обективизирано в протокол № 7377 от 19.03.2024 г.

Съдът, като извърши преценка на заключението по съдебно-автотехническа експертиза, на основание чл. 202 ГПК счита, че следва да кредитира така направените изводи, тъй като заключението е изготвено обективно, компетентно и добросъвестно. Вещото лице е отговорило изчерпателно на поставените задачи, като по делото липсват доказателства, че то е действало недобросъвестно или е заинтересовано от изхода на делото.

Следователно е налице разминаване между сумата за заместващ автомобил, която е заплатена от ищеца – 332,57 лв., и сумата, която следва да бъде заплатена по средни пазарни цени за еквивалентен заместващ автомобил. – 220,70 лв. Настоящият съдебен състав счита, че следва да бъде взета предвид сумата по средни пазарни цени, тъй като съгласно чл. 386, ал. 2 КЗ ,хователното обезщетение е равно на действително претърпените вреди към деня на настъпване на събитието. Действително претърпени вреди са тези, които биха били понесени от увредения за осигуряване на еквивалентен заместващ автомобил по средни пазарни цени, като всички вреди, които са над тях не са в пряка и непосредствена причинно-следствена връзка с деянието, тъй като обичайната и типична последица би била осигуряване на заместващ автомобил на база пазарните условия. В този смисъл е и константната съдебна практика, обективирана в **Решение № 60135 от 15.11.2021 г. на ВКС по т. д. № 1821/2020 г., II т. о., ТК, докладчик председателят Татяна Върбанова** и цитираната там съдебна практика по дела: **т. д. № 156/2009 г., I т. о., т. д. № 1586/2013 г., II т. о., т. д. № 1869/2014 г., II т. о., т. д. № 2140/2014 г., I т. о., т. д. № 2367/2015 г., I т. о.**

По отношение претенцията за мораторна лихва по чл. 86, ал. 1 ЗЗД, съдът намира следното:

В разпоредбата на чл. 412, ал. 3 КЗ е предвидено, че в срок 30 дни от представянето на всички доказателства ,хователят трябва: 1. да определи и изплати размера на своето задължение по предявената претенция, или 2. мотивирано да откаже плащането. Следователно, едва след изтичане на срока за доброволно плащане длъжника изпада в забава.

По делото е приложена регресната покана с вх. № 15-163/25.07.2023 г., получена от ответника на 25.07.2023 г., по която ответникът е извършил плащане, видно от кредитен превод, представляващ документ с № 1725149. Посоченото плащане е обявено за безспорно между страните с определение № 3350 от 23.01.2023 г. Ответникът е заплатил част от сумата, но не цялата, поради което не настъпва пълно погасяване на претенцията на ищеца. Поради това, съобразявайки чл. 72 от ЗЗД, считано от 25.08.2023 г. ответникът е изпаднал в забава и дължи мораторна лихва върху неизплатената част от дълга за периода от 25.08.2023 г. до 06.12.2023 г. в размер на 8,37 лева.

Настоящият съдебен състав намира, че всички материални предпоставки са налице, за да бъде уважена предявената претенция до размера на стойността, необходима за наем на еквивалентен лек автомобил по средни пазарни цени – 220,70 лв. заедно с мораторна лихва в размер на 8,37 лв. За разликата до пълния предявен размер от 332,57 лева по регресното вземане и до пълния предявен размер на мораторната лихва от 12,61 лв. искът следва да бъде отхвърлен.

При този изход на правния спор с правна възможност да претендира разноски разполагат и двете страни.

Ищецът е поискал присъждането на деловодни разноски, като е доказал, че реално е сторил такива, поради което и на основание чл. 78, ал. 1 съобразно уважената част от исковете следва да му бъдат присъдени деловодни разноски.

Ответникът е противопоставил възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение посредством становище от 18.03.2024 г. Настоящата инстанция счита, че следва да остави възражението за прекомерност без уважение поради следните съображения. Претендираното адвокатско възнаграждение в размер на 400 лв. общо за двата иска е в разумни и обичайни граници, като съобразявайки липсата на определена фактическа и правна сложност, следва да бъде отчетен факта, че адвокатът е изпълняват точно и добросъвестно задълженията си. Като следва да се посочи, че при отговора на въпроса дали адвокатското възнаграждение е прекомерно следва да се вземе предвид като един от факторите и правото на процесуалните представители на достойно заплащане за труда им.

Следователно на ищеца следва да му се присъди сумата от 530,90 лева, представляващи деловодни разноски и адвокатско възнаграждение за първоинстанционното производство.

Ответникът е поискал присъждането на деловодни разноски, като е доказал, че реално е строил такива, поради което и на основание чл. 78, ал. 3, във вр. ал. 8 ГПК, във вр. чл. 37 ЗПр.Пом., във вр. чл. 25, ал. 1 НЗПП, съобразно отхвърлената част от исквете следва да му се присъди сумата от 67,28 лева, представляващи деловодни разноски и юрисконсултско възнаграждение за първоинстанционното производство.

Така мотивиран, Софийският районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАД „ОЗК ,ховане“ АД., ЕИК: 1,177, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. ВЪЗРАЖДАНЕ, ул. , 5 **да заплати на** ЗД „,нс“ АД, ЕИК: 1,113, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. " Христ, № 43, на основание чл. 411 КЗ, във вр. чл. 45 ЗЗД, **сумата от 220,70 лева** (двеста и двадесет лева и седемдесет стотинки), представляващи регресно вземане за заплатено ,хователно обезщетение по ,хователна преписка (щета) № 0500895046 от 31.03.2023 г. за ПТП, в което на 30.03.2023 г., в с. Гецово, община Разград, при движение по път с предимство, преминавайки през кръстовище, лек автомобил „Опел Кросленд“, с рег. № В , ТМ, управляван от Х. Х. бил ударен от дясната си страна от лек автомобил „Хонда Сивик 3“, с рег. № РР , ВК, управляван от Ц. К., който се е движел по път без предимство, сигнализиран с пътен знак Б1 – „Пропусни движещите се по пътя с предимство“, ведно със законната лихва от 07.12.2023 г. (датата на подаване на исковата молба) до окончателното плащане, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за главницата за сумата **над 220,70 лв. до пълния предявен размер от 332,57 лева.**

ОСЪЖДА ЗАД „ОЗК ,ховане“ АД., ЕИК: 1,177, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. ВЪЗРАЖДАНЕ, ул. , 5 **да заплати на** ЗД „,нс“ АД, ЕИК: 1,113, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. " Христ, № 43, на основание чл. 411 КЗ, във вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД **сумата от 8,37 лева** (осем лева и тридесет и седем стотинки), представляващи мораторна лихва върху главницата за периода 25.08.2023 г. до 06.12.2023 г., като **ОТХВЪРЛЯ** иска за мораторна лихва върху главницата **за сумата над 8,37 лева до пълния предявен размер от 12,61 лева .**

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ЗАД „ОЗК ,ховане“ АД., ЕИК: 1,177, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. ВЪЗРАЖДАНЕ, ул. , 5 **да заплати на** ЗД „,нс“ АД, ЕИК: 1,113, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. " Христ, № 43, **сумата от 530,90 лева** (петстотин и тридесет лева и деветдесет стотинки), представляващи деловодни разноски и адвокатско възнаграждение за първоинстанционното производство.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3, във вр. ал. 8 ГПК, във вр. чл. 37 ЗПр.Пом., във вр. чл. 25, ал. 1 НЗПП ЗД „,нс“ АД, ЕИК: 1,113, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. " Христ, № 43, **да заплати на** ЗАД „ОЗК ,ховане“ АД, ЕИК: 1,177, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. ВЪЗРАЖДАНЕ, ул. , 5, **сумата от 67,28 лева** (шестдесет и седем лева и двадесет и осем стотинки), представляващи деловодни разноски и юрисконсултско възнаграждение за първоинстанционното производство.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва в двуседмичен срок от съобщението до страните пред Софийски градски съд с въззивна жалба.

Препис от решението да се връчи на страните!

Съдия при Софийски районен съд: _____

